

ПАЛАЮЧИЙ СХІД

(Поетичний цикл)

Як і кожний митець, поет Олександр Костюк не байдужий до суспільно-політичних збурень, які пережила й знову переживає Україна. Як результат багаченого, почутого й осмисленого - цикл віршів «Палаючий схід».

Поетам властиві громадянська неповненість, мужня тональність рядка,

гордість за наших суцільних і полеглих героїв.

А ще тут правда війни, боротьби з азіатом-окупантом, перевертнем і заволокою-найманцем, які плюндрують рідну землю, намагаючись відібрати в нас державність і свободу.

БОРИСЬ!

Степова балада

Украдена тиша, палаючий схід,
Та нас не здолати нахабі-вразжині,
Вкраїна зоріє вже тисячу літ,
Ми – вічні, як води Дніпра і Горині.

Краю коханий,
Орді не корись!
Святі твої рани –
Борися, борись!
Краю свободи,
Чуму зупини!
З тобою народи
І вірні сини!

Множаться лави мужів і орлят,
Вищає небо над степом козачим,
У серці лунає: ні кроку назад,
Допоки пливе сумовитая кача...

Спиняють могили із сивих висот
І мамині сльози: пекучі-пекучі...
Полімо на ниві чужинський осот,
Не забуваймо Канівські кручі.

Чи вантажами «двісті»,

чи «трьохсот»...

Якщо на троні в царстві ідіот –
То і на сході не почне світати.

Самі сьйнімо світу і Європі,
Ну, скільки має нам чорніти крєп?!
Ну, скільки має кровоточить степ?!
Сталевим коням місце – не в окопі!

Нахабі треба вогняної зливи,
Нехай завие з болю, як шакал,
А відпала пекельний цей хорал –
Вкраїни день народиться щасливий!

18.12.2014.

НА СХОДІ

«Безлери»*1, «біси»*2...

Ще там якась холера...

Зловорожа личина чіпля «триколор»,
Замість пугала –

мертвий Степан Бандера,

«Казачішки тругят великій сбор».

На злобу дня

замість лемеша,
Де «гумконвої» – банди мародерські,
Яким за прапор – чорная ложа.

Навала суне: тиждень, місяць, другий...
Уже не «колоради», а кати,
Бо кроки зайд – із підлості й наруги,
І їх спинити можеш тільки Ти!

Одваги друже, лицаре святого,
Не дай краї свободи перейти...
Герой, народом посланий і Богом,
Ти мусиш цю напасть перемогти!

Інакше все у мороці розтане:
Згорить хатина – виросте «ізба»,
А рідне Слово, вільне і кохане,
Поглине підневільная доба.

Не смій піддатися нахабі знову –
Ганьба для роду буде на віки.
Не осором козацькую Покрову
І берегів Славутича-ріки.

Хай знає всяк: сволота і вражина,
І «біси»*4 темні й демони Кремля, –
Навколішки не стане Україна,
Вона – небесних лицарів земля.

*1 – гібридна(особлива) війна, яку веде проти України Росія.

*2, 3 – Системи залпового ракетного вогню.

*4 – Псевдо одного із завойовників сходу України.

26.11.2014.

ОКУПАНТИ

*1,2 – Псевда лідерів терористів в Донбасу.

*3,4 – Назви формувань сепаратистів на сході України, які воюють проти ЗСУ разом із московськими окупантами.

19.12.2014.

ЗВІДТИ

Героям Небесної сотні

Ми – тут, де вись, де Боже благочестя
Із Правдою Святою обнялись.
Можливо й Ти до цього перехрестя
Одважишся наблизитись колись.

Та перед тим осквернені ідеї
Додолу кинь, ногами потопчи...
А вже тоді на вогняній алеї
Молитву-клятву щиро прошепчи.

Про те, як будеш боронити волю
І віру, й мову од лихих заброд...
Герої, знай, народжуються з болю,
Без них ніколи не встає народ.

Голос Тараса лине звідтіль,
Слово пророче його Заповіту...
Ведуть Україну Віра і Біль,
І Правда небесного, Божого світу.
26.01.2015.

НАПАСТЬ

*Знахабнілий загарбник
визнає за аргумент
тільки силу*
Із газет

За нелюдів молитися не буду,
А втім, можливо, і прощу колись,
Нехай лише здеруть гадючу слизь
Із свого тіла, а з очей – полуду.

Нізащо не подам руки сволоті,
Не стану закликати схаменись...
Од брехунів земна вібрує вісь,
Немов у псів, у них чорніє в роті.

Потвори, певно, вільні від покути,
Не знають ані страху, ні гризот,
У мізках їхніх – сатанинський код,
А замість крові – річища отрути.

Намарне нехристам у чомусь
докоряти:

Вирує юрба. За мить
– некероване море,
Одні – за Расєю, інші з ляку – в кущі...
Спочатку була наївність, а потім – горе:
Недокипіли «новоросійські щі».

Вариво вийшло не тес... Хіба для корита,
Що «опеклися», нікому про це ні гу-гу...
Де ж, «утесньонніє»,
ваша поділась еліта?
Київську ж хунту мали зігнути в дугу.

«Востоки»*³ й «оплоти»*⁴
і братні суперспецнази,
Перевертнів згряя, імення
яких «беркутня»,
Нахабно ростили-плодили
нові метастази
У чреві троянського архістарого коня.

Та ми без переляку-остраху
стріли навалу,
(Були і в минулому «братські»
такі ж вояжі),
А поки штовхаєте люд наш до
свого кагалу,
Ви знов по-азійські рихтуєте
потай ножі...

Земна орбіта – поза нами, друже,
Та все ж болить, куди усіх несе?
Чи годні затягнути «Зелен Луже»...?
Чи знову з нас робитимуть «плісе»?

Не плачте, не тужіть за нами, рідні,
Не переможе каламуть сльоза...
Бандюги в нас не відібрали Гідність,
Майдан, як Великодня гроза!

Але тобі сьогодні не до віче,
Орду московську слово не торка,
Вставай до бою – Україна кличе,
І хай не схибить там Твоя рука!
8.12.2014.

ЛИЦАРЯМ СВОБОДИ

*Щоб в кожнім воїн
гідності воскрес!
Зоя Галущенко*

Палає схід, а сонця на овиді
Немає досі, досі ще катма...
Московія в кривавому гібриді*¹,
Роздалля степу засіва чума.

Такою нива стала «по-братерськи»,
Де «гради»*² й «буки»*³

*На сході України
не АТО, а війна...
Із газет*

Україно, зірньоко затуманена,
Знов потрапила ти в коловерт,
Знову зяєш глибокими ранами,
Захиталась земная твердь.

Замість тиші на сході – ревище,
Од моторів і стрілен – чад...
Скільки маємо скніти? Скільки ще?
Як спинити цей градопад?

Як здолати орду і запроданця?
Де ті Божа покара й грім?
Як земля ця й коли оновиться:
Степ донецький і теплий Крим?

Перестане стікати кровію
В батальйонах хоробрий люд?
Ще ніхто не збагнув Московію,
Але праведний буде суд.

І путяри заплатять сторичею –
Щезне їхній облудний «мір»...
Україно, зустринь їх кричею,
Хай сконає московський звір!

14.11.2014.

Олександр Костюк, с. Карпилівка